

i den sammenhæng har jeg ikke lovet at viderebringe nogen hilsener fra Det Radikale Venstre. Så det står fru Lene Jensen alene med i denne sammenhæng.

Formanden:

Tak til hr. Lars Barfoed. Så er det hr. Ole Sohn som ordfører.

Ole Sohn (SF):

Jeg skulle hilse fra min mor og sige, at jeg skal opføre mig ordentligt. SF har som overordnet udgangspunkt et positivt syn på forslaget. Vi mener, at det er vigtigt, at man fjerner de forskelsbehandlingsmuligheder, der eksisterer, og at man med det her forslag implementerer den del, der har med alder og handicap at gøre, og det støtter vi som udgangspunkt.

Men vi mener, at der er en lang række ting, som gør, at vi er nødt til at påpege, hvad der vel ikke gælder udelukkende i den her sammenhæng, nemlig at regeringen er meget, meget lidt ambitiøs.

Som også Venstres ordfører understregede flere gange, betragter man det her som lidt ubehageligt. Der skal nogle stramninger til, når man giver folk rettigheder og muligheder, og det er ikke så rart.

Derfor har man også fra regeringens side bevidst fastholdt, at man kun lige implementerer det, der skal implementeres – hverken mere eller mindre. Det mener vi simpelt hen er for uambitiøs, og derfor vil vi under udvalgsarbejdet rejse de her spørgsmål, som også specielt er rejst fra handicaporganisationerne.

Der er også rejst spørgsmål fra LO, som jeg godt vil pege på her, og som jeg mener skal undersøges nærmere. Det gælder de diskriminerende regler, der er for kontanthjælpsmodtagere under 30 år, og de diskriminerende regler, der er for arbejdsløse over 60 år, og om det overhovedet er lovmedholdigt i forhold til direktivet om forbuddet mod forskelsbehandling.

Det er nogle af de ting, som vi skal have undersøgt og have afklaret, sådan at vi er sikre på, at vi ikke i lovgivningen – godt nok med andre argumenter – har indført nogle restriktioner, som faktisk er udtryk for forskelsbehandling.

Ligeledes er det væsentligt, at vi får udvidet klageadgangen, sådan at man i alle sammenhænge får en reel mulighed for at kunne klage, hvis der foretages diskrimination af nogen art.

Derfor: Selv om vi overordnet støtter implementeringen, vil vi under udvalgsbehandlingen rejse en række af de spørgsmål, jeg her har nævnt, så vi måske kan hjælpe regeringen med at bringe ambitionsniveauet lidt højere op eller tilkendegive det, hvis den ikke vil, sådan at vælgerne kan se, at oppositionen, når den kommer til efter valget, kan realisere en række af de lidt højere ambitioner, som også bør gælde på det her område.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Nu havde jeg forstået på hr. Ole Sohn, at han havde lovet sin mor at opføre sig ordentligt, og derfor er jeg lidt forundret over, at hr. Ole Sohn efterfølgende vælger at lægge mig ord i munden, og at jeg som ordfører skulle have sagt, at det sådan set var ligegyldigt, hvad der kom fra handicaporganisationerne, for vi ville bare have et minimum.

Det, som jeg sagde, var, at regeringen har en samlet prioritering i forhold til handicapindsatsen, som absolut ikke er uambitiøs, men at vi i denne her situation vælger at følge den overordnede prioritering i stedet for at bruge anledningen her til at gøre nogle ting, der ikke ligger i prioriteringen.

Det er jo ikke det samme, så hvis hr. Ole Sohn vil leve op til det, han har lovet sin mor, så synes jeg, at han skal lade være med at tolke det, jeg sagde, men i stedet for lytte til, hvad jeg sagde.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu er det jo sådan en god parlamentarisk skik, specielt for en regering, at når man fremsætter et forslag, hvor man har mulighed for at omsætte skåltaler og smukke ord til handling, skal man benytte sig af lejligheden, og når man har en stor handlingsplan og store ambitioner for den samlede indsats på handicapområdet, er det da meget nærliggende, når der er en oplagt mulighed for det via lovgivningen, at man så benytter sig af den for at vise vælgerne, at man ikke bare snakker om tingene, men også handler.

Det, jeg konstaterer, er, at Venstre har mest glæde af at tage ud til møder og komme med fine skåltaler, og når der kan handles, siger de: Nej, det er ikke lige nu, det venter vi med til et andet tidspunkt. Det er jo bare en konstatering, som vi tager til efterretning.